

قسمتهای مجزا شده ریبوزومها در لوله آزمایش بطور خودبخودی به ریبوزوم

کامل تبدیل می شود

در سال 1968 نشان داده شد که اجزاء مختلف *RNA* و پروتئین زیر واحد کوچک کلی باسیل بطور

کامل در لوله آزمایش کنار هم قرار می گیرند و چنین زیر واحدهایی که بازسازی شده اند کاملاً از نظر پروتئین

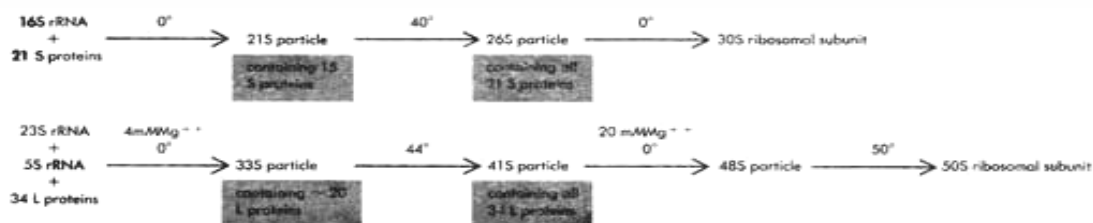
سازی فعال بوده عملی مشابه زیر واحدهای *30 S* طبیعی نشان می دهند. با توجه به آنکه مونتاژ فوق

بجز *RNA* ریبوزومی *16 S* و *21* نوع پروتئین موجود در زیر واحد کوچکتر به چیز دیگری احتیاج ندارد

می توان گفت که بازسازی فوق در لوله آزمایش یک پدیده خود مونتاژی واقعی است. این مطالعات همچنین

نشان داد که بعضی از پروتئین ها مستقیماً به *rRNA* متصل می شوند در حالیکه مونتاژ بعضی دیگر از

پروتئین ها مستلزم وجود مجموعه پروتئین - *rRNA* است (شکل 1).

شکل 1: مسیر واکنش هایی که منجر به مونتاژ زیر واحدهای *30 S* و *50 S* کلی باسیل می شود. در این شکل مراحل

انرژی خواه که در آنها تغییر شکل فضایی رخ می دهد نشان داده شده است. بر حسب روش تهیه *RNA* ریبوزومی می توان نشان

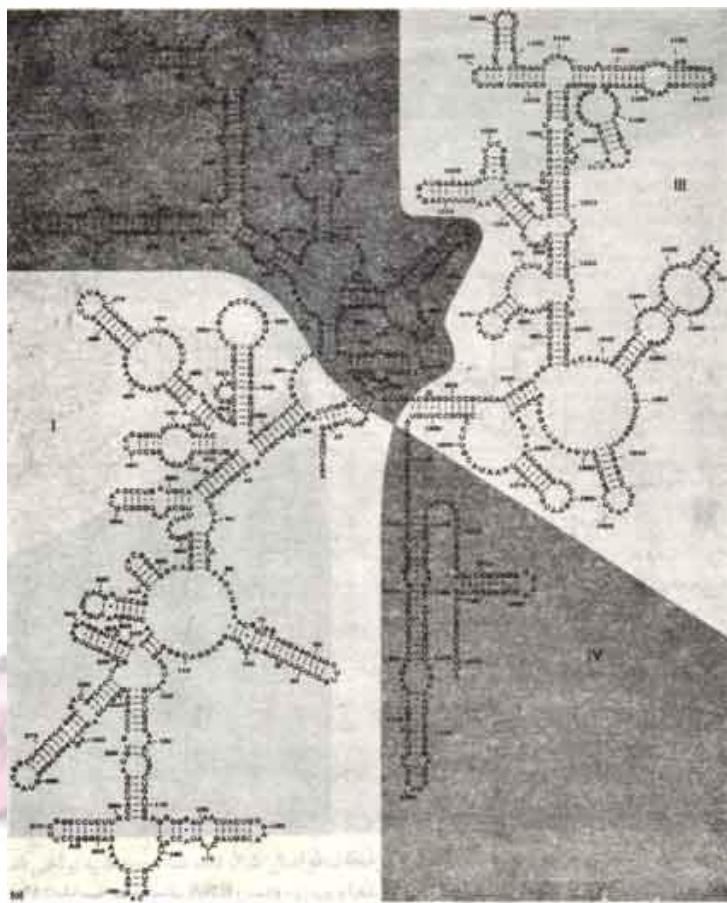
داد که *7* و یا *13 S* پروتئین (پروتئین های مربوط به زیر واحد کوچکتر را با حرف *S* نشان می دهند) مستقیماً به *RNA*

ریبوزومی *16 S* متصل می شوند، در حالیکه این تعداد در مورد *RNA* ریبوزومی *23 S* برابر *17* پروتئین *L* می باشد. به

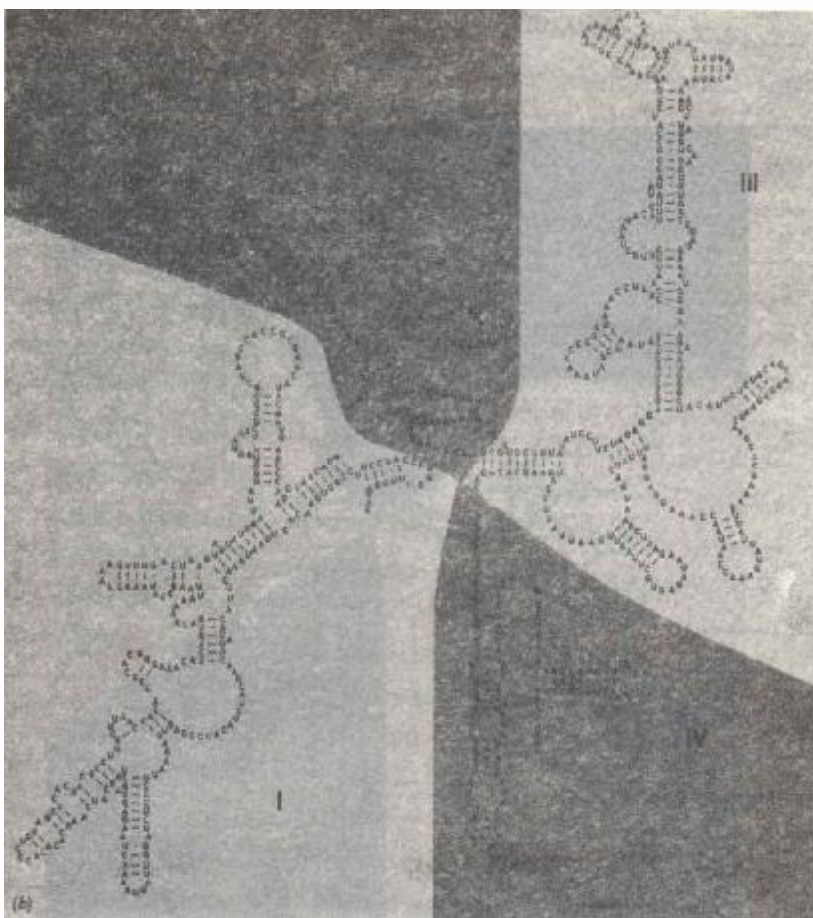
RNA ریبوزومی *5 S* تنها سه پروتئین بطور مستقیم وصل می شوند.

در مورد پروتئین های اخیر این بدان معنی نیست که آنها به *rRNA* ریبوزومی وصل نشده و مثلاً به پروتئین های دیگر متصل می گردند، بلکه ممکن است که پروتئین هایی که ابتدا به *rRNA* متصل می شوند، تغییر شکل فضایی خاصی در *rRNA* بوجود آورند که سبب ایجاد یا در معرض قرارگرفتن جایگاههای اتصال به پروتئین های فوق شوند. برای مثال گفته می شود که پروتئین S_4 که در مراحل اولیه بازسازی زیر واحد S_{30} شرکت می کند، با اتصال به دو ساقه مارپیچی که مناطق *I, II* ساختمان تاخوردۀ *rRNA* ریبوزومی S_{16} (شکل زیر) را به هم نزدیک می کند، سبب پایداری آنها می شود.

(a) ساختمان *rRNA* ریبوزومی S_{16} کلی باسیل .

(b) ساختمان RNA ریبوزومی S 12 میتو کندری گاو

مقایسه ساختمان RNA ریبوزومی زیر واحد کوچک کلی باسیل (a) که S 16 و میتو کندری گاو (b) که S 12 می

باشد. کلیه ساقه های فوق با مقایسه گونه های مختلف رسم شده اند. جفت شدن بازها که سبب ایجاد چهار منطقه

(I, II, III, IV) اصلی این RNA ها می شود نشان داده است. توجه شود که علیرغم اختلاف زیادی که در طول RNA های

مختلف وجود دارد (1542 نوکلئوتید در S 16 و 954 نوکلئوتید در S 12) معهدا ساختمان چهار منطقه فوق در دو جاندار بطور

مشابه وجود دارد.

بازسازی زیر واحد S 50 کلی باسیل در لوله آزمایش مشکل تر انجام می شود و این بدلیل آن است که

اولاً در این زیر واحد پروتئین های بیشتری وجود دارند و دیگر اینکه دو نوع rRNA (S 23 و S 5) در آن قرار

می گیرد. تحقیقات نشان می دهد که پس از آنکه نیمی از پروتئین ها با دو نوع *RNA* فوق پیوند یافتند، تغییر شکل فضایی خاصی رخ می دهد و سپس پروتئین های دیگر می توانند در جایگاههای صحیح خویش قرار گیرند (ر.ک. به شکل 1). نکته بسیار مهم این است که اولین پروتئین هایی که در بازسازی شرکت می کنند به انتهای 5' مولکول *RNA* ریبوزومی *23S* متصل می شوند و پروتئین های بعدی بیشتر با نواحی نزدیک به انتهای 3' مولکول فوق واکنش نشان می دهند. بنابراین بطور طبیعی هم مونتاژ ریبوزوم هماهنگ با جهت رونویسی ($5' - 3'$) *RNA* ریبوزومی صورت می گیرد.

دانستن شرایط لازم برای مونتاژ دو زیر واحد ریبوزومی می تواند کمک بزرگی به درک ساختمان و عمل ریبوزوم نماید. برای مثال چنانچه بازسازی ریبوزوم در شرایطی که یک یا چند پروتئین اختصاصی آن وجود نداشته باشد انجام شود نقش پروتئین (پروتئین های) غایب شناخته می شود. بدین طریق می توان پروتئین هایی که در ریبوزوم اعمال بخصوصی مانند تشکیل پیوند پپتیدی و هیدرولیز *GTP* را بعهده دارند شناسایی کرد. همچنین با بازسازی ریبوزومها با استفاده از مخلوطی از پروتئین های ریبوزومی طبیعی و جهش یافته و یا پروتئین های ریبوزومی گونه های مختلف باکتریها می توان نشان داد که کدام پروتئین جهش یافته است و یا کدام دو پروتئین از نظر عمل در دو گونه، همتای یکدیگراند. بازسازی ریبوزومهایی که چند پروتئین آنها با ایزوتوپها نشان دار شده اند می تواند در تحقیقات آینده راهگشایی در تشخیص ساختمان کلی ریبوزوم باشد.

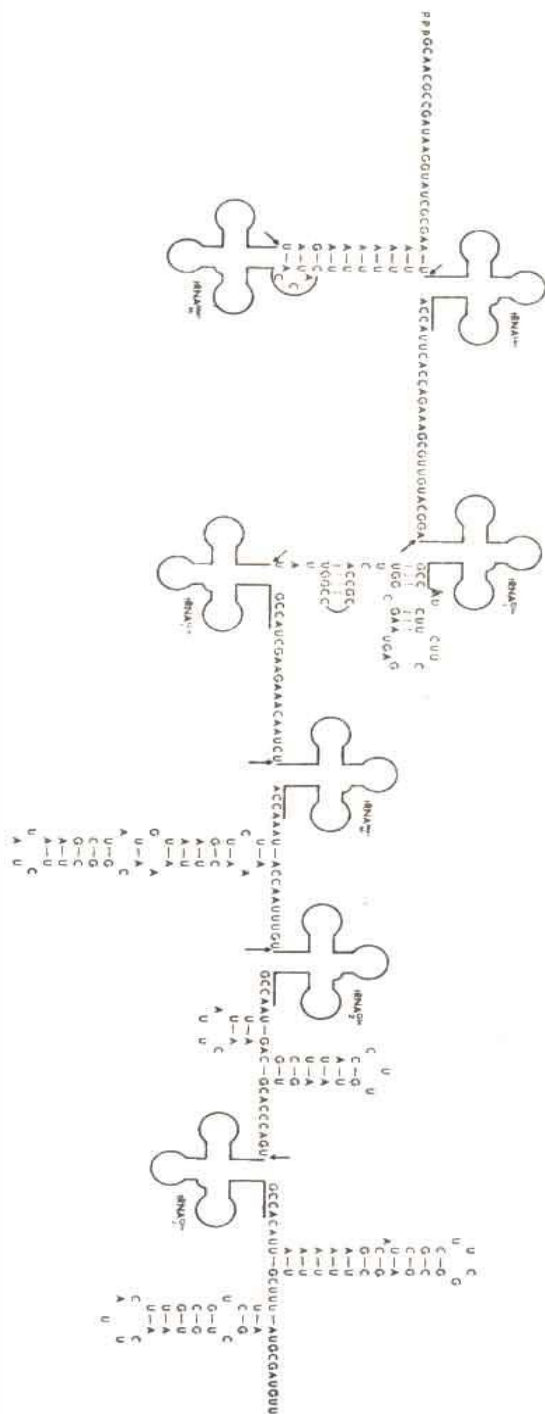
پیش سازهای *RNA* ریبوزومی و *tRNA*

در باکتریها مولکولهای *tRNA* و *rRNA* مانند مولکولهای *mRNA* از روی الگوی *DNA* توسط

آنزیم *RNA* پلیمراز از بطور دقیق رونویسی می شوند. با وجودیکه بیش از 98 درصد کل *RNA* های موجود در سلول از نوع *tRNA* و *rRNA* ریبوزومی هستند ولی کمتر از یک درصد کل *DNA* اختصاص به سنتز آنها دارد. دلیل این امر این است که *tRNA* ها و *rRNA* های بالغ نسبت به *mRNA* از پایداری بیشتری برخوردار هستند و طول عمر بسیار بیشتری دارند.

رونویسی *tRNA* ها و *rRNA* های ریبوزومی دقیقاً شبیه رونویسی *mRNA* نیست بلکه مولکولهای فوق ابتدا بصورت پیش سازهای طویل ساخته می شوند و سپس در اثر عمل نوکلئازها بلافاصله شکسته شده و مولکولهای بالغ *tRNA* و *rRNA* را بوجود می آورند. سه نوع *RNA* ریبوزومی (بترتیب *S* 16، *S* 23 و *S* 5) از یک مولکول طویل پیش ساز *Pre-rRNA* که ضریب ته نشست برابر *S* 30 و طول حدود 6500 نوکلئوتید دارد بوجود می آیند. *Pre-rRNA* ها حاوی توالیهای اضافی در دو انتهای 3'، 5' خود هستند که بترتیب توالیهای رهبر و دمی خوانده می شوند. همچنین بین سه نوع *rRNA* موجود در مولکول پیش ساز فوق توالیهای فیمابینی نیز وجود دارد. انواع *tRNA* ها بصورت مولکولهای پیش ساز بزرگ رونویسی می شوند (شکل 2).

شکل 2: توالی و ساختمان دوم مولکول پیش ساز $Pre-tRNA$ که از اپرونی بنام $Sup B-E$ در کلی باسیل رونویسی

می شود. هفت توالی $tRNA$ بشکل برگ شبدری نشان داده شده اند. زنجیره مضاعف $tRNA_M^{Met}$ ، $tRNA_{A1}^{Gln}$ و

$tRNA_2^{Gln}$ دارای توالیهای یکسانی هستند. توالیها و ساختمان اطراف نواحی برش توسط *RNase P* متفاوت می باشند (نواحی

فوق با پیکان علامت گذاری شده اند). در کلی باسیل انتهای $3' - CCA$ کلیه *tRNA* ها از پیش وجود دارد ولی طول و ردیف

توالیهای فیمابینی متفاوت است.

گاه تنها یک نوع *tRNA* با توالیهای اضافی در دو انتهای $5', 3'$ در یک مولکول پیش ساز وجود دارد و

گاه پیش از هفت نوع مختلف *tRNA* در یک پیش ساز دیده می شود.

وجود سه نوع *RNA* ریبوزومی در یک پیش ساز واحد *Pre-tRNA* می تواند جهت حصول اطمینان

از سنتز مساوی سه مولکول فوق باشد ولی علت اینکه چرا *tRNA* ها نیز از مولکولهای پیش ساز اولیه ساخته

می شوند هنوز معلوم نشده است. بهر حال اخیراً نشان داده اند که *Pre-tRNA* های جهش یافته ای که

نمی توانند بطور صحیحی به مولکولهای بالغ *tRNA* تبدیل شوند دچار اشکالاتی هستند که مانع از تاخوردگی

صحیح *tRNA* های موجود در آنها می شود. چنین *Pre-tRNA* های جهش یافته در سلول پیش از آنکه

تبدیل به *tRNA* های بالغ شوند بسرعت تخریب می شوند.

Pre-tRNA ها توسط آنزیمی که دارای *RNA* ایی است که خاصیت کاتالیتیکی دارد بریده و

به *tRNA* های بالغ تبدیل می شوند.

از آنجا که در مولکولهای *Pre-tRNA* توالی های اضافی در انتهای $5', 3'$ هر یک از *tRNA* ها وجود

دارد، آنزیم های (*RNase*) لازم است تا بخش های فوق را قطع کرده، *tRNA* های بالغ را بوجود آورند.

بیشترین اطلاعات در مورد آنزیم ریبونوکلئاز *P* (*RNase P*) وجود دارد. این آنزیم نوکلئوتیدهای اضافی

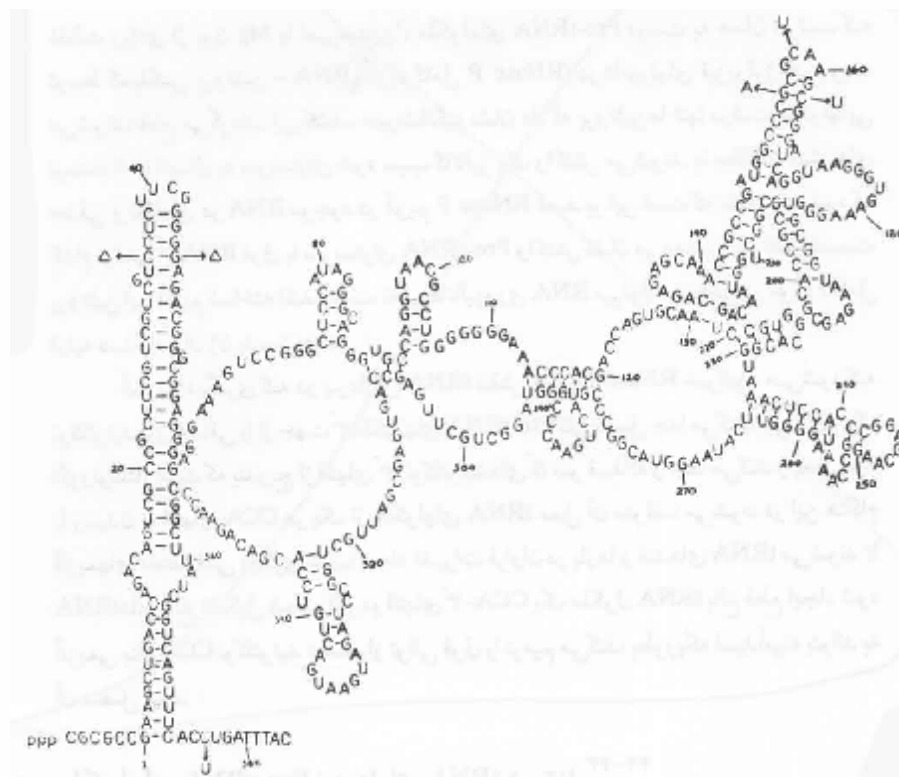
موجود در انتهای $5'$ *tRNA* های مولکول پیش ساز اولیه را حذف می کند (ر.ک. به شکل 2). *RNase P*.

آندونوکلئازی است که سبب ایجاد بریدگی در پیش ساز اولیه می شود و همزمان باعث بوجود آمدن انتهای $5' - P$ برای $tRNA$ و آزاد شدن توالی اضافه $5'$ با گروه $3' - OH$ می شود. از آنجا که این آنزیم بر روی کلیه $Pre - tRNA$ های کلی باسیل اثر می گذارد (چه حاوی یک نوع $tRNA$ باشند و یا چند نوع) باید طرحهای مشابهی که در کلیه این مولکولها وجود دارد را تشخیص دهد. هنوز هیچ توالی نوکلئوتیدی بخصوصی در جایگاههای برش $5'$ یا $3'$ نشان داده نشده است و گفته می شود که $RNase P$ احتمالاً طرحهای خاصی از ساختمان سه بعدی $tRNA$ را که قبلاً بطور صحیح در مولکول پیش ساز تا خوردگی یافته اند را شناسایی می کند.

پس از تخلیص $RNase P$ معلوم شد که این آنزیم پروتئین خالص نیست بلکه کمپلکس از یک مولکول RNA کوچک (بطول 377 نوکلئوتید) و یک پروتئین ($MW \sim 20000$) می باشد. با مطالعات بازسازی این مولکول و نیز تشخیص انواع جهش در RNA و پروتئین فوق نشان داده شد که هر دو جزء در فعالیت آنزیمی شرکت می کنند. بدین ترتیب در شرایط فیزیولوژیک برای قسمت RNA آنزیم در کلی باسیل ساختمان دومی پیشنهاد شد که در شکل 3 نشان داده شده است.

شکل 3: ساختمان دوم احتمالی *M1-RNA* و زیر واحد *RNA* آنزیم *RNase P* کلی باسیل. ساختمان فوق با کمک

مطالعه حساسیت *M1-RNA* به هضم در محلولهای حاوی نوکلئازهای مختلف و مقایسه با مشابه آن در سالمونلاتیفی موربوم

بدست آمده است. توالی *M1-RNA* بالغ به نوکلئوتید شماره 377 خاتمه می یابد. *D* نشان دهنده نوکلئوتیدهای حذف شده و

پیکانها نشانه بازهای تعویض شده در سالمونلاتیفی موربوم می باشند.

نکته بسیار جالب توجه این است که جزء *RNA* این آنزیم به تنهایی برای عمل آن (بریدن

Pre-tRNA) کافی است. اخیراً نشان داده اند که در تامپونهای غیر فیزیولوژیک حاوی غلظت زیادی از

یون *Mg* یا اسپرمیدین، مولکولهای *Pre-tRNA* درست به همان ترتیب که توسط کمپلکس پروتئین-

RNA (آنزیم کامل *RNase P*) در تامپونهای فیزیولوژیک بریده می شوند، قطع می گردند. این کشف حیرت

انگیز نشان داد که پروتئین ها تنها درشت مولکولهایی نیستند که با اتصال به سوبسترای خود سبب کاتالیز

یک واکنش می شوند. با مطالعه جهش های حذفی و نقطه ای در *RNA* موجود در آنزیم *RNase P* قصد بر این است که نشان داده شود که کدام نواحی از *RNA* فوق با سوبسترای *Pre-tRNA* واکنش نشان می دهند. هنوز نقش قسمت پروتئین این آنزیم شناخته نشده است. نقش کاتالیزوری *RNA* می تواند سرنخی در مورد تکامل اولیه دستگاه بیان ژن بدست دهد.

آنزیم دیگری که در پردازش *tRNA* نقش دارد *RNase D* خوانده می شود که نوکلئوتیدهای اضافی را از جهت 3' مولکولهای *Pre-tRNA* کلی باسیل جدا می کند. این آنزیم یک اگزونوکلئاز است که بتدریج از انتهای 3'، نوکلئوتیدهای 5' منو فسفات را جدا می کند و به طریقی با رسیدن به انتهای *CCA* هر یک از مولکولهای *tRNA* عمل آن متوقف می شود. در این هنگام آنزیمهای اختصاصی دیگری سبب ایجاد تغییرات فراوان در بازها و قندهای *tRNA* می شوند تا *tRNA* های بالغ تشکیل شوند. اگر در انتهای 3' - *CCA* یک مولکول *tRNA* بالغ قطع ایجاد شود آنزیمی بنام *CCA* نوکلئوتید ترانسفراز توالی فوق را ترمیم می کند، بطوریکه اسید آمینه بتواند به آن متصل شود.

شبکه رشد - شبکه ملی مدارس ایران

Olympiad.roshd.ir